

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 50.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 3731 scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlariu 1887/8 sunt de a se conferi din fondurile arhidieceșane următoarele stipendii.

1. Un stipendiu de 100 fl. și unul de 60 fl. din *fondafiunea Francisc-Iosefină* pentru studenți de ori ce categorie.

2. Un stipendiu de 100 fl. și două câte de 60 fl. din *fondafiunea Colegia* pentru studenții de ori-
ce categorie.

3. Un stipendiu de 50 fl. din *fondafiunea Peio-vici* pentru un student la scoalele medii.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și aștearnă suplice la consistoriul arhidieceșan *până la 10/22 August* a. c. accludend documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestat medical, că sunt trupesce sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială;

e) eventual alte atestate recomandatoare.
Suplicații au a numi în suplicele lor institutul de învățământ, la care voiesc a-și face studiele.

Sibiu, din ședința consistoriului arhidieceșan, ca senat școlariu, ținută în 9 Iuliu, 1887.

Consistoriul arhidieceșan.

Sibiu, 15 Iuliu.

Situațiunea generală în Europa cu nimica nu s'a îmbunătățit de o lună încoace, de când adevăc Sobrania cea mare adunată la Tirnova între însuflețite aclamațiuni a ales de principe al țării pe principele de Coburg, din contră, relațiunile dintre marile puteri au început a se mai înăspri, din care pricină incurcarea deveni și mai mare, așa, că e mare numărul acelor, cari cred, că în cele din urmă tot numai tunul va împrăștia norii cei negri din Orient, curățind orizontul, ca și ochiul laicului în politică să poată vedea ce-au lucrat politiciii în decursul unui an, de când cu rușinoasa detronare a lui Alecsandru de Battemberg.

După a doua alegere întemplată acum 4 săptămâni, și mai ales după răspunsul telegrafic al

principelui de Coburg, se credea, că Europa este decisă a regula afacerile în Bulgaria, în cazul cel mai rău, contra voinții puternicului țar, care în cele din urmă nu se va încăera pentru Bulgaria cu Europa întreagă.

Se vorbea, că candidatura lui Coburg s'a făcut cu prealabila încuviințare a Germaniei și cu consensul contelui Kálnoky. Mai mult, se credea, că însuși țarul Rusiei este aplecat a da lucrurilor curs liber în direcțiunea apucată, protestând numai în formă contra alegerii noului principe, în esență însă se va învoi ca acesta să și ocupe tronul, ca apoi să poată aduce lucrurile la bine, restaurând în Bulgaria influința veche a Rusiei, cum promisă mai cu seamă dela răsboiul sërbo-bulgar încoace.

Aceasta eventualitate se părea, că se va realiza cu atâtă mai vîrtos, cu cât din răspunsul principelui de Coburg cătră deputațiunea bulgară, care i a prezentat protocolul de alegere, transpiră oarecum o asemenea credință. În răspunsul seu adevăc principele Ferdinand de Coburg, si-a exprimat credința, că în cele din urmă totuși se vor putea restabili între Rusia și Bulgaria acelea referințe, cari trebuie să existe între un stat mic, care-și datează libertatea și existența dela răsboiul dela 1877, și între statul puternic, care pentru eliberarea statului mic a adus jertfă în sânge și bani.

Între încordatele împreguiări de astăzi dintre Rusia și Bulgaria recunoștința acesteia față cu cea dintâi mai puternic nu se putea accentua, decât cum o accentuata aceasta principele de Coburg.

Și dacă astăzi deputațiunea bulgară a sosit la Sofia cu fruntea încărcată de gânduri pentru soarta patriei, dacă ea pe timpul cât a stat în Viena s'a convins, că pentru Bulgaria, Germania nu mișcă nici o peatră, ear Austro-Ungaria e sclava voinții celor din Berlin; dacă sommat noul ales principe pentru un răspuns pozitiv, el și-a cerut un respiriu de 14 zile; dacă le considerăm toate acestea, și nu perdem din vedere scriile neliniștite, cari și de și ne sosesc din Bucuresci despre consiliii de miniștri sub presiunea regelui, consiliii de ministrii, provocate de pericolul, ce amenință România din partea vecinilor de peste Dunăre: atunci trebuie să credem, că în Bulgaria se pregătesc lucruri, cari ușor pot pune întreagă Europa în facări.

Până acum puține au străbătut în publicitate, despre cele ce se petrec în Sofia. Se da ca lucru pozitiv, că dacă noul ales principe nu-și va ocupa în grabă tronul, Bulgaria se va proclama de regat în frunte cu Alecsandru de Battemberg, ear până la venirea lui în Bulgaria, afacerile le va provodă o re-

gență. Prin aceasta se da cea din urmă lovitură tractatului de Berlin, și Europa este chemată a pune la ordinea țilei cestiunea orientală în forma ei înainte de anul 1878.

Ce soluțiune vor lua lucrurile, cu greu e de prevădut. După situațiunea grupărei statelor astăzi, mai probabilă este o eventuală ocupare a Bulgariei din partea Rusiei, deși contele Kálnoky în delegațiuni a declarat, că o eventuală ocupare a Bulgariei prin trupe rusești va fi considerată de casus belli din partea Austro-Ungariei. Și aceasta pentru cувентul, că Germania este osândită să stea cu arma la picior și să păzească hotarele din partea Franței;

Dacă totuși statul nostru va stăru a și susține influința în orient, și nu va voi să abdică de provinciile ocupate după tractatul de Berlin, atunci va trebui, ca noi să intervenim, ca armata rusească să nu poată trece Dunărea. Eată pentru ce se țin consiliii de ministri la Sinaia, eată pentru ce țicem noi, că situațiunea din încurată ce a fost devine și mai încurată.

Jeremiadele „Tribunei.”

III.

Ori-cât de preocupăți să fie cetitorii „Tribunei” în privința unor persoane, pe cari dela esistența sa acest diar și-a făcut de problemă de a le împracea cu tină; totuși nu credem se fie nici unul, carele, meditănd asupra celor cetite, se nu se fi scandalisat de nesocotitele în sinuuri cuprinse în Nrul 147, citate și de noi în Nrul precedent.

Calumniările și personalitățile cele mai cutuzate se cuprind în acel articol din un incident, carele absolut nimic nu are de a face cu persoanele atinse.

Cestiunea a fost: să-și dea seamă „Tribuna” de ceea ce cu ușurința proprie acestui diar, precum însași recunoaște acum, fără informațiuni sigure publicase mai nainte despre Blaș.

Lucrul era foarte simplu. Dacă n'a voit să mărturisească adevărul; că „i-a luat gura pe dinainte” și se se roage de iertare, să fie ignorat întrebarea „Românului”.

Dar d-nilor dela „Tribuna,” așa se vede, le-au trebuit numai un pretecest, ca să mai facă un reclam de prenumerațiuni în modul usitat până acum, calumniând pe toți aceia, despre cari presupune, că nu sunt bine veduți la Blaș și la cei ce le place scandalul.

Nu zelul cătră cauza națională a dictat în peana autorului invecțivele și suspiciunile, de cari bjbăte articolul amintit, ci interesele materiale ale

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare)

213. **Vălișoara** și P. Adam Popovici, are singel.
Selistioara.

Protocolul cir. numai până la anul 1783 are scris, și a bisericii n'are nici cât.

214. **Bărești** și P. Teodor Popovici. are singe.
Luneșoară.

Protoc. cir. n'are nici cât, și a bisericii numai pe două foie are scris.

Fiindcă popa Nicola Munteanu din Crăciunști, popa Adam Popovici din Vălișoara, P. Iosif Crăciun din Stanija, Popa Teodor Popovici din Bărești cu privilegiul visitații n'au avut protocelele scrise; și batâr Precucer. Protop. Iosif le ar fi poruncit să scrie, ei n'au știut să arete pricina acestei leneviri, pentru aceea fiind dați sub judecata aicia strânsul sobor, carele luând în socoteală această neascultare au judecat acestor trei preoți pedeapsă trupesacă, adevăc a bețe, și lui Popa Nicolae Muntean în locul acestei pedepsi i-s'au dat canon 50 de mătăni, cu aceasta poruncă, ca până în două luni să-și scrie în proto-

col toate poruncile, și a bisericii protocol după formulariu să facă, almintrenea neartând aceasta ascultare și lipsirea de parochie pe unii ca acestia va urma. Și altor s'au spus, care n'au avut deplin scrise până în vremea aceasta poruncile să le împlinească, că și dēnșii vor trage pedeapsă, și așa tuturor în obște preste aceasta li-s'au poruncit, ca supt mare pedeapsă să nu fie sloboși la birturi a umbra, ca și pentru aceasta încă mai mare și neștearsă pedeapsă vor avea. Lângă care li-s'au dat și sfatul arhieresc, ca să-și poarte cinstea a sa tot preutul după rēnduială a sa și datoria preotească totdeauna, împlini să fie gata.

Gedeon Nichitici m. p.

Iosif Simzian, prot. neunit ot Trestia.

Gabriel Neamț. P. Cristior.

Dumitru Cernovici m. p.

215. **Sisea și Brașov.** P. Solomon Popovici, are singelie.

Proto. cir. până la 3 Dec. 1786 are scris, și a bisericii n'are.

216. **Maroș-Brete.** P. Nicola Stoianovici, are întărirea.

Protoc. cir. numai puțintel are scris, dară a bisericii are.

217. **Boz** s'au **Buzu** P. Ioan Moise.
și **Cernavița.**

Protoc. circularelor are până la 1786 — scris, și a botezaților are după formulariu.

În Cebea s'au luat înainte lucrarea visitații cei canonicesti în 29/18 Iunii, 1878.

218. **Brad.** P. Samuil Popovici are singelie.
P. Daniu Popovici, are singelie.

Prot. cir. are dară numai până 1786 scris, și a botezaților nefind bine scris, i-s'au poruncit să-l facă bine.
P. Michai Gal, are singel.

219. **Țețețel** și filia **Ruda.**

Protoc. cir. până 5 Noiembrie 1785 are scris, și a bisericii n'are scris.

220. **Vaca și Potin-gani.** P. George Popovici, are protocol:

Protocolul circ. numai până 19 Noemb. 1785 are scris, dară a bisericii numai unde și unde l'au scris fără rēnd.

„Institutului tipografic”, carele precum se poate deduce din tipetele „Tribunei” s'au officit rîu, și doftorii, cari i-au causat boala, nu vreau să recunoască, că înșiși sunt păcătoși, ci ca cel puțin în ochii celor „șeraci cu duchul” să treacă de martiri, prăgătesc terenul ca la timpul seu să arunce vina pe alții, dar și până atunci, ca să-și impună oare-care importanță înaintea celor ignorați, nu se sfiesc a se pune paralel cu Blașul, încercându-se a demonstra, că au aceia-și inimici.

Nu „Blășenii” sunt răspunzători pentru calamitățile, de care suferă astăzi Blașul și cu denșii cauza națională română, nu este cauza nici greua situațiune politică de astăzi, ci răspunderea cade asupra românilor, pentru că aceștia sunt denunțianți, slugarnici, speculanți — țiece „Tribuna”.

Anumite persoane din cele mai de frunte, de cari dispun astăzi românii, s'au constituit într-o „ligă secretă”, cari fac cauză comună cu „irredentiștii” din România, și împreună fac pe agentul maghiarilor, numai că se surpe pe „Tribuna”, — și „tot luptându-se cu liga aceea” a ajuns și Blașul ceace este, — va să dică după „Tribuna” tot „liga” aceasta poartă vina, că Blașul nu mai este așa românesc, cum era pe timpul Metropolitului Șuluf.

Nu ved românii „chipuzii” dela „Tribuna”, că în aceasta absurditate, se cuprinde totodată cea mai infernală denunțianță la maghiari și la guvern contra multora dintre cei mai de frunte bărbați ai națiunii române?

Nu credem, ca Blașul să se țină prea măgulit prin tovarășia într-o suferință a „Tribunei”, nici prin presupunerea, că el ar fi în stare să creadă în posibilitatea celor ce i-le denunță „Tribuna”, și nici publicului seu, de dat de altminteru ca asemenea delicatețe — nu-i face prea mare compliment „Tribuna”, dacă îl consideră de capace a crede asemenea miserabilități, despre acele persoane onorabile, din cari și-a compus „liga” imaginată.

Scie Blașul din trecut — pentru că românul „ține minte”, special în Sibiu, în cari „sfere” se învîrtesc inimicii sei, deși aceia, din anumite scopuri, la vedere, și au cam schimbat pîrl, — și dacă ar fi vorba numai de „denunțianții la Blaș”, de oare-ce ne propusesem, ca să fim toleranți până la abnegațiune față de „Tribuna”, și asta deși provocată de repețiți ori am și dovedit-o în fapt, decînd a venit Redacțiunea noastră sub conducerea de astăzi, — repetim: dacă era vorbă numai de „denunțianții la Blaș” o iotă n'am fi reflectat la cele țise în „Tribuna”; mai periculoasă este însă denunțianța la cei dela putere și aceasta nu o putem trece cu vederea, cu atât mai vîrtoș nu, pentru că vedem, că „Gazeta Transilvaniei”, pe semne în puterea pactului, care nu l'a respectat „Tribuna”, tace la insinuările „Tribunei”.

Trebue să presupunem, că înșăși „Tribuna” nu atribuie nici o însemnătate afirmațiunilor sale.

Poate să aibă dreptate în unele direcțiuni, în materie de denunțianți însă nu stă lucrul astfel.

Denunțianțele sunt bine venite la cei ce cercăz preteceste de persecuțiuni, ori de unde să vină acelea.

Chiar de n'ar exista biroul de presă la ministeriu în Budapesta, chiar de n'ar exista o mulțime de existențe catilinarie prin Sibiu, cari trăiesc din denunțianța românilor, — nu vede „Tribuna”, că foile maghiare din Cluș au foarte buni traducători, cînd le vine la socoteală!

Poate să se bucare deja și de efectul descoperirilor sale din Blaș.

Dirjecțiunea gimnazială a luat în serios cele ce a aflat cu cale a publica „Tribuna” neserios despre gimnaziul de acolo — și le a rectificat în Nrul de Sâmbătă al „Tribunei”, — „Kolozsvár” din Cluș numai decât a și exploatat acele rectificări în Nr. seu din aceeași zi. Cum le va exploata ministerul de instrucțiune publică? se va afla poate mai târziu.

Cînd cu „Irredenta” noi am fost cei dinții, cari am protestat în contra presupunerii, că „irredentiștii” ar fi de a se cerca în patria noastră, și am susținut, că încercarea lor nu va avea alt efect, decât persecuțiuni asupra românilor. Au protestat toate zăilele românesci din patrie tot ca noi.

Au știut prea bine și organele statului, că proclamațiunea este importată aici, și totuși au făcut perchișițiuni chiar și la „Tribuna”, au introdus o investigațiune generală în contra românilor, pe tot teritoriul locuit de români, i-au terorizat și aruncat în temniță și chiar după-ce erau cunoscuți auzorii, dorind a scoate la iveală câțiva complici.

N'a aflat complici, dar cu toate acestea pretecețul a fost binevenit, urmările le cunoaştem, și simțim cu toții și credem, că le cunoaşce și simte și „Tribuna”.

Ei bine! Șciindu-le lucru toaste „Tribuna”, este lucru onorabil, este lucru românesc a denunțianța lunei, că o sumă din cei mai onorabili, din fruntașii românilor sunt complicii irredentiștilor!?

Și pentru ce toate acestea?!

Pentru ca să-și atribuie o însemnătate „Tribuna”, carea nu există decât poate în fantasia unor oameni închipuiți dela „Institutul tipografic”.

Pentru ce și ar pune capul atăta fruntași români, oameni cu pozițiuni înalte, oameni încărungiți în loialitate, oameni cu autoritate, — dacă mai este posibil ca între români să fie și oameni cu autoritate ne aparținînd grupului dela „Institutul tipografic”? — pentru ce — repetim — atăta fruntași români și ar pune capul, făcînd cauză comună cu „irredentiștii”?

Pentru „marele” scop de a „surpa” pe „Tribuna”!

„Sute de oameni merși acolo, (în România) fac treburile pretinilor sei de acasă combatînd „Tribuna” — țiece „Tribuna”, și ea totuși în același număr se superă, că Sécășan face imputări d-nilor dela „Tribuna”, că nu sunt capabili de modestie!

Dacă susține „Tribuna” cu atăta tărie, că „români” au fost aceia, cari iau denunțat pe denșii că „una sunt cu irredentiștii” etc. ceea ce noi nu credem — și le cade rîu această tovarășie, este logic, este onest lucru, ca denșii ca români, să cadă în același păcat, și să denunțe pe alți români tot cu aceeași crimă?!

Dacă cunosc dnii dela „Tribuna” denunțianți contra dniei lor și contra Blașului, ca oameni onesti sunt datorii să-i scoată la iveală cu numele. Denunțiantul fie el chiar și român, nu merită a fi cruțat, ci trebuie timbrat ca un miserabil și lepros pentru societatea oamenilor de omenie.

Astăzi am ajuns acolo cu „civilizațiunea”, încît dacă într-o societate de oameni cinstiți întră unul, carele face multă gură cu jălbirile despre denun-

țianți, te pomenesci, că toți devin mai precauți, și unul câte unul se îndepărtează, până cînd rămâne singur cel cu lamentările...

Să nu se supere „Tribuna”, că „Românul” îi cere deslușiri, cari o pot învrășbi cu alții, căci aceasta a fost elementul ei, pânea de toate zilele a ei, și dacă a devenit acra acum această pânea, are să o mînce cum și-o a copt.

Dacă este, că să se surpe „Tribuna”? și dacă ne este permis a înțelegi stilul apocaliptic al ei, acel moment se apropie, — adevărata cauză a acestui desastru nu o cerce domnie dela „Institutul tipografic” în alții, și nu anume în mijlocul acelora, pe cari dela aparițiunea organului lor, i-au tot persecutat și s'au silit a-i discredită în sus și în jos, ci pună-și mâna pe piept și recunoască, că rîul, care îi „istovesce” este în mijlocul domniei lor.

Încep deja a apela la sentința „posterități”.

Fie siguri, că ori-va constată posteritatea altceva despre cariera D-niilor în serviciul națiunii, ori ba, — aceea la toată întemplerăea o va constata: că nimenea la români n'a început între împregurări atât de favoritoare și cu mijloace atât de abundante ca denșii, și cu toate acestea nimic n'a știut crea, din contră au devastat foarte mult.

Că cu un zel, demn de o cauză mai bună necurmat au lucrat, ca să discrediteze, să nimicească pe toți bărbații, cari înainte de denșii se bucurau de un trecut și de o autoritate oare-care între români, — și că în cât va le-a și succes aceasta la o parte a cărturarilor români anume la aceia din cetitorii lor, cari nu știu și nu sunt capaces a cugeta, — n'a uşcos la iveală însă nici o figură nouă, carea să aibă autoritatea de a înlocui pe cei ce cu ușurință nescusabilă i-au tras în noroie.

Nu vorbească denșii de „ligă secretă”, căci dacă poate fi astăzi vorbă între români de o „ligă secretă” aceea este liga Domniei lor, cari sunt cel puțin atât de disciplinați ca franc-masonii, și cari aici în Sibiu chiar și pe terenul social au introdus un separatism ne mai pomenit nici chiar aici, unde din trecut mai erau unele remășițe de discordii, dar numai pe terenul bisericesc.

N'au drept în fine Dlor să se plîngă nici de persecuțiuni din partea altora, căci acelea n'au existat și nu există, — și dacă ici colea vr'o persoană din cele numite de denșii au stat de vorbă cu Dlor, o a făcut numai după ce a fost atacată în organul Dlor.

„Cine seamenă vînt seceră furtună.”

Calătoria Alteții Sale c. r. prințului de coroană Rudolf în Bucovina.

(Încheiere.)

Alteța Sa imperială schimbă câteva cuvinte cu conducătorul clerului catolic din loc, din Șirețiu și Cîbeni, vorbi apoi cu archiepiscopul staurofor D. Seleschi, Ioan Manda șeschi și D. Onciul, protopresbiterii ort. ort. ai Sucevei, Șirețului și Vievorilor. Un agricultor german din comuna română-germană St. Onufri, Nargang, îi offeri pânea și sare cu o cuvîntare scurtă în numele ținutului Șirețului. Alteța Sa imperială se informă apoi despre domiciliul vorbitorului și despre naționalitatea comunei St. Onufri, la care îi

221. **Juncu.** P. Ioan Michailă, are sing. Protoc. cir. are scris, dară nu toate porunci, pentru că nu scie scrie, pentru acea și protoc. bisericii n'are.
222. **Tomnatec.** P. Ioan Mihut, are singelie. Protoceolul cir. n'are țicînd, că l'au dat la un diae, se-l scrie, și diaeul nu se află acum acasă, s'au poruncit protopopului cercetarea.
223. **Buljești.** P. Toader Jurj, are singel. Proto. cir. n'are, țicînd, că l'au dat dascălului, ca se-l scrie, și el încă n'au scris.
224. **Uibarești și Ribița.** P. Avram Mateiu, are singelie. P. Petru Budoș, are sin. Proto. cir. numai până la 1786 au scris. Proto. cir. numai puțintel are scris, și a bisericii nu au scris.
225. **Ribicioara și Grohot.** P. Ianoș Roman, are singelie. Protoceolele cir. n'are nici decât, și a bisericii n'are.
226. **Cebe și Caraciu.** P. Ioan Mariș, are singel. P. Michail Jurj, are singel.

- Protoc. cir. are, și și celor botezați.
227. **Mestecan.** Teodor Lazarescu are înțărirea. Protoc. n'are, pentru că fiind numai acum așezat.
228. **Rișca.** P. Toma Oanca, are singelie. Protoc. cir. n'are fiind numai de acum așezat.
229. **Bertin și Carast.** P. Petru Morar, are singel. Protoc. cir. n'au produs, și a bisericii are, dară nu scris, i-se poruncese ca se-l facă.
230. **Tătărestii și Prihodesti.** Aicia slujesc Popa din Halmagiu din Eparchia Aradului, fiind de demult așa obișnuit.
231. **Kereș-Baia și Lunca.** P. Popa Lazar Forcaș are sin. Protoc. bis. are. Protoc. cir. până și sfîrșitul anului 1786 are scris.
232. **Furesoara și Dialacuta.** P. George Lunca din Brad era mai înainte acolo orînduit.

- Nevrînd acesta dela Brad a veni aici a slujit P. dela Bărești.
233. **Vorța și Do-mesti.** P. Nicolae Popovici, nou sfințit.
234. **Valca lungă și Sărbii.** P. Vasile Șuciu.
235. **Ternava.** Nu este preot.
236. **Branisca.** Nu este preot.
237. **Dialu mare.** P. Michail Orșa. Prot. cir. la 1786 14 Sept. are scris, și a bisericii nu este bun.
- După lucrarea aceasta, fiindcă multe protoceole s'au aflat cu lipsa, pentru acea s'au poruncit tuturor preoților, ca cei ce n'au avut protoceole, să le facă și să le scrie, și ceia ce n'au scris toate poruncile, să le împlinească cu scrierea, precum și al bisericii protoc. al avea, și după formular a-l scrie, lângă care și învățătura archiepiscopărească dela Preaostfințul primind și sfătîndu-se, ca să se păzască de toate felii fapte scandaloașe, și în birturi să nu umble, pentru că ceia ce ar călca poruncile, și nu vor împli cele lipsite, vor căpăta pedeapsa. S'au dat precum mai sus în Cebea.
- Iosif Simzian, prot. neunit ot. Trestia.
Gedeon Nichitici m. p.

